

V Ljubezni lahko zaživim svežino

22. nedeljam med letom – 29. 8. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

»Bog, zakaj ne delaš tako, kot želimo mi?« Če se ne prepoznamo za Božje

hčere in sinove, potem je vsak obisk Boga grožnja, saj ne dela po naših načrtih. Potem hitro delimo ljudi na tiste, ki so čisti in nečisti, bolj ali manj vredni, s pravim in napačnim obnašanjem. Sveti Duh ne deli, to počne hudi duh. Sveti Duh povezuje, gleda na nas z Ljubeznijo, ki umiva, objema, prinaša življenje. Gospod, naj sprejemam odnos s teboj, da iz poslušalca Besede postanem njen uresničevalec.

Prosim za milost, da bi zmozel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangelijski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 7,1-8.14-15.21-23

1 Okrog njega so se zbrali farizeji in nekateri pismouki, ki so prišli iz Jeruzalema, 2 in videli so, da nekaj njegovih učencev je z obredno nečistimi, to je neumitimi rokami. 3 Farizeji in vsi Judje se namreč držijo izročila starešin in ne jedo, če si prej skrbno ne umijejo rok. 4 Tudi ničesar s trga ne jedo, če se prej ne umijejo. In še mnogo drugega se držijo po izročilu: umivajo kozarce, vrče in bakrene lonce. 5 Zato so ga farizeji in pismouki vprašali: »Zakaj se tvoji učenci ne ravna po izročilu starih, ampak jedo kar z nečistimi rokami?« 6 Odgovoril jim je: »Prerok Izaija je dobro prerokoval o vas hinavcih, kakor je pisano: To ljudstvo me časti z ustnicami, a njihovo srce je daleč od mene. 7 Toda zaman mi izkazujejo čast, ker kot nauke učijo človeške zapovedi. 8 Božjo zapoved opuščate in se držite človeškega izročila.« 14 In spet je poklical k sebi množico in ji govoril: »Poslušajte me vsi in doumite! 15 Nič ni zunaj človeka, kar bi ga moglo omadeževati, če pride vanj, ampak ga omadežuje to, kar pride iz človeka.« 21 Od znotraj namreč, iz človekovega srca, prihajajo hudobne misli, nečistovanja, tatvine, umori, 22 prešuštva, pohlepi, hudobije, zvižaja, razuzdanost, nevoščljivost, bogokletje, napuh, nespamet. 23 Vse te hudobije prihajajo od znotraj in omadežujejo človeka.«

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

- V srcu se tke odnos z Očetom. Nekaj časa preživim v tišini z Očetom.
- Kateri zid imam postavljen in bi si želel, da ga Jezus zamaje, odstrani?
- Če dopustim, da me Jezus Kristus ljubi in tako očisti, ni več potrebno popravljati ne sebe ne drugih, perfekcionizem ni več potreben. Katera okna se lahko tako odprejo?

4. Če želim, preberem še to razlago evangelijskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Judje so zelo skrbeli za čistost. Predpisi zanje so natančno povedali, katere pogoje je potrebno izpolniti, da lahko pristopijo k Bogu in se počutijo vredni njegove navzočnosti. Predenji ni bilo mogoče stopiti na kakršen koli način, ker je on svet! Zapoved je bila povsem jasna: »Bodite sveti, kajti jaz, Gospod, vaš Bog, sem svet.« (3 Mz 19,2) Kdor je torej želel biti pred njim in prejeti Abrahamu obljubljeni blagoslov, je moral biti čist. To je bilo namreč zunanje znamenje njegove svetosti.

Da bi razumeli resnost teh zakonov o čistosti, se lahko spomnimo, kako je bilo v Katoliški cerkvi pred dobrimi petdesetimi leti. Pred drugim vatikanskim koncilom so se morali verniki, da so lahko šli k obhajilu, postiti od polnoči naprej. Kdor je šel k obhajilu brez posta, je zagrešil smrtni greh, ki se je imenoval svetoskrunstvo.

Verjeli smo in bili prepričani, da nas malo hrane ali pijače naredi nečiste za prejem posvečene hostije, za Kristusa pod podobo kruha.

Tudi v Jezusovem času je bilo veliko stvari in dejavnosti, zaradi katerih je bila oseba nečista in zato ni mogla stopiti pred Boga: dotikanje gobavca, prehranjevanje vpričo gobavca, prehranjevanje brez umivanja rok, dotikanje krvi ali mrtvega telesa in mnoge druge stvari. Vsak stik s tako osebo je onečistil druge. Zato so se jih morali vsi izogibati, da bi lahko bili čisti. Nečisti ljudje so morali živeti ločeno. Vsak je bil vedno znova ogrožen zaradi številnih nečistih stvari. Vsi so se bali vseh in vsega.

Zdaj, z Jezusovim prihodom, se vse nenadoma spremeni! Z vero v Jezusa Kristusa je bilo mogoče doseči čistost in biti pred Bogom, ne da bi bilo treba upoštevati vse zakone in predpise »izročila starešin«. To je bila resnična osvoboditev! Vesela vest, ki jo je oznanjal Jezus, je ljudi resnično osvobodila obrambne drže in jim povrnila okus po življenju, veselje, da so Božji otroci, brez strahu, da bi bili pogubljeni, ker se niso držali predpisov o čistosti!

Jezus v današnjem evangeliju spodbudi poslušalce, naj doumejo, da človeka ne omadežuje, kar je zunaj njega. Obrne to, kar so učili učitelji postave! Človeka ne onečisti to, kar pride vanj, temveč kar pride iz njega. Tako se nikomur več ni treba spraševati, ali je ta hrana ali ta pijača čista ali ne, ali je ta človek čist ali ne. Jezus vprašanje o čistosti in nečistosti postavi na višjo raven, na raven etičnega ravnanja. Pot k Bogu je življenje v duhu ljubezni, v ljubečem služenju drugim.

Jezus svojo razlago zaključi z izrazom, ki ga pogosto uporablja: »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj poslušaj!« Ali drugače povedano: »To je to! Slišali ste me! Razumite zdaj to in poskušajte tako živeti!« Z drugimi besedami: »Uporabite svojo glavo in zdravo pamet ter glejte na stvari skozi svojo življenjsko izkušnjo!«

Tako preprosto se zdi, a hkrati ni. Učenci niso mogli razumeti, kaj je Jezus mislil. Ko so prišli domov, so ga prosili za ponovno razlago. Jezus je bil začuden. Mislil je, da so razumeli. V svoji razlagi znova pojasni vprašanje o čistosti. Vso hrano razglasi za čisto! Nobena hrana, ki pride v človeka od zunaj, ga ne more narediti nečistega, saj ne pride v srce, ampak le v želodec in nato odide v kanalizacijo. To, kar človeka naredi nečistega, pravi Jezus, je tisto, kar prihaja iz notranjosti, iz srca. To zastruplja človeka in njegove odnose.

V življenju z Jezusom učenci dobijo pogum, da ga posnemajo brez strahu, nebi se omadeževali s stvarmi in ljudmi, ki so veljali za nečiste (Mr 2,15-17). Kolikor več smo torej z njim, toliko bolj postajamo svobodni in zmožni, da ljubimo druge tako, kot jih ljubi on in jim svojo ljubezen želi pokazati po nas.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – tiho bivanje z Bogom

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, kako čudovita svoboda je, ki jo ti prinašaš s svojo Ljubeznijo! Objameš me, sprejmeš, očistiš in mi odpreš toliko oken in vrat, ki si jih tudi v najboljši domišljiji ne morem zamisliti! Hvala ti, Oče, da mi omogočaš, da v tebi zadiham svežino in zaživim veselje do življenja ter to nosim ljudem.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali refleksija. To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide.

